

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น และศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการของนักศึกษาด้วย ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสำรวจ เสนอในรูปตารางความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น เสนอด้วยตารางความถี่และค่าร้อยละเป็นรายชื่อทั้ง 12 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเป็นรายด้านทั้ง 12 ด้าน ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา เสนอด้วยตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง จำแนกตามปัญหาและความต้องการแต่ละด้าน และเมื่อผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของแต่ละตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงใช้วิธีการของดันคัน (Duncan's New Multiple Range Test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรนั้นๆ แล้วนำเสนอในรูปตารางผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรนั้น

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น เสนอด้วยตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตารางที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลการเรียน จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะ อาชีพของผู้อุปการะ รายได้ของผู้อุปการะ และที่พักของผู้อุปการะ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	164	45.4
ชาย	197	54.6
รวม	361	100.0
2. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	91	25.2
ชั้นปีที่ 2	77	21.3
ชั้นปีที่ 3	82	22.7
ชั้นปีที่ 4	111	30.7
รวม	361	100.0
3. สาขาวิชา		
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	84	23.3
สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ	105	29.1
สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ	55	15.2
สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	117	32.4
รวม	361	100.0
4. ผลการเรียน		
3.50 ขึ้นไป	11	3.0
3.00-3.49	42	11.6
2.50-2.99	100	27.7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
2.00-2.49	143	39.6
ต่ำกว่า 2.00	65	18.0
รวม	361	100.0
5. จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะต่อเดือน		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	32	8.9
ระหว่าง 1,000-1,500 บาท	159	44.0
ระหว่าง 1,501-2,000 บาท	115	31.9
มากกว่า 2,001 บาท	55	15.2
รวม	361	100.0
6. อาชีพของผู้อุปการะ		
รับราชการ	127	35.2
รัฐวิสาหกิจ	25	6.9
ลูกจ้างเอกชน	19	5.3
ธุรกิจส่วนตัว	121	33.5
เกษตร	47	13.0
รับจ้างทั่วไป	14	3.9
อื่นๆ	8	2.2
รวม	361	100.0
7. รายได้ของผู้อุปการะต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	8	2.2
น้อยกว่า 1,000 บาท	9	2.5
1,001-2,000 บาท	16	4.4
2,001-3,000 บาท	28	7.8
3,001-4,000 บาท	34	9.4

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
4,001-5,000 บาท	44	12.2
5,001-6,000 บาท	46	12.7
6,001-7,000 บาท	57	15.8
มากกว่า 7,000 บาท	119	33.0
รวม	361	100.0
8. ผู้ประกอบการระหัดอาศัยใน		
ภาคเหนือ	30	8.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	242	67.0
ภาคตะวันออก	13	3.6
ภาคกลาง	31	8.6
ภาคตะวันตก	1	0.3
ภาคใต้	10	2.8
กรุงเทพมหานคร	34	9.4
รวม	361	100.0

จากตารางที่ 1 นักศึกษาซึ่งตอบแบบสำรวจมีจำนวนทั้งสิ้น 361 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 45.4 และเพศชายร้อยละ 54.6 เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 นักศึกษาทุกระดับชั้นนี้มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุดเป็นจำนวนร้อยละ 30.7 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมากที่สุดเป็นจำนวนร้อยละ 32.4 รองลงมาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นจำนวนร้อยละ 29.1 และอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 15.2 สำหรับผลการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.49 เป็นจำนวนร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระหว่าง 2.50-2.99 เป็นจำนวนร้อยละ 27.7 และต่ำกว่า 2.00 เป็นจำนวนร้อยละ 18.0 ส่วนตั้งแต่ 3.00-3.49 และ 3.50 นั้นได้เป็นจำนวนร้อยละ 11.6 และร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ส่วนจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะต่อเดือนนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินเป็นจำนวนระหว่าง 1,000-1,500 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 44.0 และน้อยที่สุดคือร้อยละ 8.9 ได้รับต่ำกว่า 1,000 บาท

นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้อุปการะของนักศึกษา ได้แก่ อาชีพ รายได้ และที่พักอาศัย พบว่าผู้อุปการะของนักศึกษาส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการเป็นจำนวนร้อยละ 35.2 รองลงมามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นจำนวนร้อยละ 33.5 และเกษตรกรเป็นจำนวนร้อยละ 13.0 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 33.0 รองลงมาได้รายได้ระหว่าง 6,001-7,000 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 15.8 และพักอาศัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดเป็นจำนวนร้อยละ 67.0 รองลงมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคเหนือ ตามลำดับ เป็นจำนวนร้อยละ 9.4 ร้อยละ 8.6 และร้อยละ 8.3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านสุขภาพ จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านสุขภาพ	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
1. มีปัญหาเกี่ยวกับสายตา	31	8.6	110	30.5	220	60.9
2. มีปัญหาเกี่ยวกับการได้ยิน	3	0.8	22	6.1	336	93.1
3. มีปัญหาเกี่ยวกับระบบในช่องปาก	9	2.5	90	24.9	262	72.6
4. เป็นโรคทางเดินหายใจ	9	2.5	41	11.4	311	86.1
5. เป็นโรคกระเพาะอาหาร	14	3.9	83	23.0	264	73.1

จากตารางที่ 2 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านสุขภาพมีจำนวนไม่มากที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับสายตา (ร้อยละ 8.6) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวม (คือ รวมเป็นปัญหามากและเป็นปัญหา) แล้ว ปัญหาเกี่ยวกับสายตาก็ยังมีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุด (ร้อยละ 39.1) รองลงมาได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับระบบในช่องปาก (ร้อยละ 27.4) และเป็นโรคกระเพาะอาหาร (ร้อยละ 26.9)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านการเงิน	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
6. ได้รับเงินจากทางบ้านน้อย	20	5.5	73	20.2	268	74.2
7. จำนวนเงินที่ผู้ปกครองให้ไม่ แน่นอน	10	2.8	53	14.7	298	82.5
8. ขอยืมเงินจากผู้อื่นเสมอ	16	4.4	77	21.3	268	74.2
9. ใช้จ่ายเงินของตนเองไม่ เหมาะสม	27	7.5	124	34.3	210	58.2
10. ต้องทำงานพิเศษเพื่อช่วยเป็น ค่าใช้จ่ายในการเรียน	6	1.7	40	11.1	315	87.3

จากตารางที่ 3 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเงินมีจำนวนไม่มาก ที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ ใช้จ่ายเงินของตนเองไม่เหมาะสม (ร้อยละ 7.5) และเมื่อนับรวมความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ใช้จ่ายเงินของตนเองไม่เหมาะสมก็ยังมีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ได้รับเงินจากทางบ้านน้อย (ร้อยละ 25.7) และขอยืมเงินจากผู้อื่นเสมอ (ร้อยละ 25.7)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านบุคลิกภาพ	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
11. มีความกังวลเรื่องรูปร่าง						
ท่าทางของตน	19	5.3	92	25.5	250	69.3
12. วิตกกังวลในเรื่องเล็กๆน้อยๆ	31	8.6	146	40.4	184	51.0
13. หงุดหงิดง่าย	14	3.9	168	46.5	179	49.6
14. ท้อแท้ง่าย	22	6.1	131	36.3	208	57.6
15. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	20	5.5	126	34.9	215	59.6

จากตารางที่ 4 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านบุคลิกภาพมีจำนวนไม่มาก ที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ วิตกกังวลในเรื่องเล็กๆน้อยๆ (ร้อยละ 8.6) รองลงมาคือ ท้อแท้ง่าย (ร้อยละ 6.1) เมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ที่มีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุดได้แก่ หงุดหงิดง่าย (ร้อยละ 50.4) รองลงมาคือ วิตกกังวลในเรื่องเล็กๆน้อยๆ (ร้อยละ 49.0) และท้อแท้ง่าย (ร้อยละ 42.4)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านเพศ จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านเพศ	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
16. รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม	20	5.5	94	26.0	247	68.4
17. ตนเองไม่มีลักษณะที่เป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้าม	16	4.4	83	23.0	262	72.6
18. รักคนที่เขาไม่รักเรา	40	11.1	88	24.4	233	64.5
19. กังวลใจในการปฏิบัติตัวต่อเพื่อนต่างเพศ	19	5.3	85	23.5	257	71.2
20. มีเพื่อนต่างเพศน้อย	17	4.7	60	16.6	284	78.7

จากตารางที่ 5 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านเพศมีจำนวนไม่มากที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ รักคนที่เขาไม่รักเรา (ร้อยละ 11.1) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว รักคนที่เขาไม่รักเราก็นับว่ามีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุด (ร้อยละ 35.5) รองลงมาคือ รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม (ร้อยละ 31.5) และกังวลใจในการปฏิบัติตัวต่อเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 28.8)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
21. มักหลีกเลี่ยงการพบปะกับเพื่อน	8	2.2	52	14.4	301	83.4
22. คู่คนเดียวกับเพื่อนได้ยาก	8	2.2	54	15.0	299	82.8
23. ไม่มีเพื่อนสนิทในมหาวิทยาลัย	6	1.7	32	8.9	323	89.5
24. มีเวลาพบปะกับเพื่อนน้อย	12	3.3	64	17.7	285	78.9
25. กังวลใจเกี่ยวกับการสร้าง ความประทับใจกับเพื่อน	11	3.0	87	24.1	263	72.9

จากตารางที่ 6 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม มีจำนวนน้อยมาก และเมื่อเน้นความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ที่มีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุด คือ กังวลใจเกี่ยวกับการสร้างความประทับใจกับเพื่อน (ร้อยละ 27.1) รองลงมาได้แก่ มีเวลาพบปะกับเพื่อนน้อย (ร้อยละ 21.0) และคู่คนเดียวกับเพื่อนได้ยาก (ร้อยละ 17.2)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรม จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรม	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
26. สงสัยในคุณค่าของการปฏิบัติ ธรรม	17	4.7	106	29.4	238	65.9
27. ไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง ชีวิตกับศาสนา	16	4.4	75	20.8	270	74.8
28. ไม่เห็นความสำคัญของศาสนา	16	4.4	67	18.6	278	77.0
29. ไม่ค่อยได้ปฏิบัติกิจกรรมทาง ศาสนา	31	8.6	149	41.3	181	50.1
30. ไม่สบายใจเมื่อทำสิ่งที่ผิด ศีลธรรม	43	11.9	159	44.0	159	44.0

จากตารางที่ 7 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมมีจำนวนไม่มาก ที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ ไม่สบายใจเมื่อทำสิ่งที่ผิดศีลธรรม (ร้อยละ 11.9) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ที่มีอัตราส่วนเป็นปัญหาสูงสุดก็ยังคงได้แก่ ไม่สบายใจเมื่อทำสิ่งที่ผิดศีลธรรม (ร้อยละ 55.9) รองลงมาคือ ไม่ค่อยได้ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา (ร้อยละ 49.9) และสงสัยในคุณค่าของการปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 34.1)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
31. ไม่มีสมาธิในการเรียน	63	17.5	165	45.7	133	36.8
32. มีความรู้พื้นฐานไม่ดีในบางวิชา	80	22.2	182	50.4	99	27.4
33. ขาดความสามารถในการอ่าน ตำราภาษาอังกฤษ	113	31.3	164	45.4	84	23.3
34. มีความลำบากในการพูดหน้าชั้น	44	12.2	174	48.2	143	39.6
35. มีปัญหาในการจับประเด็นสำคัญ ที่อาจารย์สอน	56	15.5	181	50.1	124	34.3

จากตารางที่ 8 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนมีจำนวนค่อนข้างมาก โดยมีปัญหาระดับมากที่สุดในเรื่อง ขาดความสามารถในการอ่านตำราภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 31.3) รองลงมาคือ มีความรู้พื้นฐานไม่ดีบางวิชา (ร้อยละ 22) ไม่มีสมาธิในการเรียน (ร้อยละ 17.5) มีปัญหาในการจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์สอน (ร้อยละ 15.5) และมีความลำบากในการพูดหน้าชั้น (ร้อยละ 12.2) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.4-76.7) มีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษา จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษา	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
36. มีวิชาบังคับมากเกินไป	48	13.3	128	35.5	185	51.2
37. มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน	41	11.4	96	26.6	224	62.0
38. วิชาเรียนมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน	47	13.0	90	24.9	224	62.0
39. มีปัญหาการเรียนในหลักสูตรนอกคณะ	53	14.7	87	24.1	221	61.2
40. กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ	107	29.6	103	28.5	151	41.8

จากตารางที่ 9 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษามีจำนวนไม่มาก ที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ (ร้อยละ 29.6) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ที่มีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุดก็ยังคงแก่ กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ (ร้อยละ 58.1) รองลงมาคือ มีวิชาบังคับมากเกินไป (ร้อยละ 48.8) และมีปัญหาการเรียนในหลักสูตรนอกคณะ (ร้อยละ 38.8)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์ กับอาจารย์	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
41. อาจารย์สอนโดยไม่สนใจ นักศึกษา	60	16.6	150	41.6	151	41.8
42. มีปัญหาการวัดผลวิชาที่เรียน ข้ามคณะ	54	15.0	110	30.5	197	54.6
43. อาจารย์ไม่มีเวลาพบนักศึกษา นอกชั้นเรียน	31	8.6	137	38.0	193	53.5
44. อาจารย์ไม่เป็นกันเองกับ นักศึกษา	33	9.1	137	38.0	191	52.9
45. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความ เข้าใจในการให้คำปรึกษา	33	9.1	124	34.1	205	56.8

จากตารางที่ 10 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์มีจำนวนไม่มาก ที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ อาจารย์สอนโดยไม่สนใจกับนักศึกษา (ร้อยละ 16.6) รองลงมาได้แก่ มีปัญหาการวัดผลวิชาเรียนข้ามคณะ (ร้อยละ 15.0) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ที่มีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุดก็ยังคงได้แก่ อาจารย์สอนโดยไม่สนใจนักศึกษา (ร้อยละ 58.2) รองลงมาคือ อาจารย์ไม่เป็นกันเองกับนักศึกษา (ร้อยละ 47.1) และอาจารย์ไม่มีเวลาพบนักศึกษานอกชั้นเรียน (ร้อยละ 46.5)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
46. มองไม่เห็นความสำคัญของการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	22	6.1	107	29.6	232	64.3
47. มหาวิทยาลัยไม่มีกิจกรรม นักศึกษาที่น่าสนใจ	36	10.0	129	35.7	196	54.3
48. ต้องเรียนมาก ไม่มีเวลา เข้าร่วมกิจกรรม	27	7.5	118	32.7	216	59.8
49. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม นักศึกษาไม่มีเวลาให้แก่ กิจกรรมนักศึกษา	14	3.9	121	33.5	226	62.6

จากตารางที่ 11 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษามีจำนวนไม่มาก ที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยไม่มีกิจกรรมนักศึกษาที่น่าสนใจ (ร้อยละ 10.0) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว ที่มีอัตราความเป็นปัญหาสูงสุดก็ยังคงได้แก่ มหาวิทยาลัยไม่มีกิจกรรมนักศึกษาที่น่าสนใจ (ร้อยละ 45.7) รองลงมาคือ ต้องเรียนมาก ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม (ร้อยละ 40.2) และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาไม่มีเวลาให้แก่กิจกรรมนักศึกษา (ร้อยละ 37.4)

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ต่างๆไป
จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศ ที่ต่างๆไป	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
50. รู้สึกว่ามหาวิทยาลัยขาด บรรยากาศทางวิชาการ	69	19.1	159	44.0	133	36.8
51. ช่วงเวลาทำการของหอสมุด กลางน้อยไป	89	24.7	140	38.8	132	36.6
52. ทรัพย์สินของนักศึกษาหายบ่อย	126	34.9	140	38.8	95	26.3
53. มหาวิทยาลัยจัดนักศึกษาเข้าพัก ในหอพักห้องหนึ่งๆมากเกินไป	133	36.8	132	36.6	96	26.6
54. โรงอาหารสกปรก	130	36.0	170	47.1	61	16.9

จากตารางที่ 12 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ต่างๆไปมีจำนวนค่อนข้างมาก โดยที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยจัดนักศึกษาเข้าพักในหอพักห้องหนึ่งๆมากเกินไป (ร้อยละ 36.8) รองลงมาคือ โรงอาหารสกปรก (ร้อยละ 36.0) ทรัพย์สินของนักศึกษาหายบ่อย (ร้อยละ 34.9) ช่วงเวลาทำการของหอสมุดกลางน้อยไป (ร้อยละ 24.7) และรู้สึกว่ามหาวิทยาลัยขาดบรรยากาศทางวิชาการ (ร้อยละ 19.1) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 63.1-83.1) มีปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ต่างๆไป

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
จำแนกตามระดับปัญหา

ปัญหาด้านการบริหารงานของ มหาวิทยาลัย	เป็นปัญหามาก		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	n	%	n	%	n	%
55. ผู้บริหารออกกระเบียบที่ใช้กับ นักศึกษาโดยไม่หารือกับ นักศึกษา	107	29.6	178	49.3	76	21.1
56. ความเข้าใจในบทบาทและ สิทธิของนักศึกษาต่อการมีส่วน ร่วมในการบริหารมหาวิทยาลัย	78	21.6	173	47.9	110	30.5
57. การติดต่อกับมหาวิทยาลัยมี ขั้นตอนมากเกินไป	112	31.0	177	49.0	72	19.9
58. รู้สึกสับสนในข่าวสารภายใน ของมหาวิทยาลัย	127	35.2	179	49.5	55	15.2
59. มีความยุ่งยากใจในการเลือก อธิการบดี	127	35.2	153	42.4	81	22.4

จากตารางที่ 13 แสดงว่าโดยทั่วไปนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัยมีจำนวนค่อนข้างมาก โดยที่เป็นปัญหาระดับมากที่สุด คือ รู้สึกสับสนใน
ข่าวสารภายในของมหาวิทยาลัย และมีความยุ่งยากใจในการเลือกอธิการบดี (ร้อยละ
35.2 เท่ากัน) รองลงมาคือ การติดต่อกับมหาวิทยาลัยมีขั้นตอนมากเกินไป (ร้อยละ
31.0) ผู้บริหารออกกระเบียบที่ใช้กับนักศึกษาโดยไม่หารือกับนักศึกษา (ร้อยละ 29.6)
และความเข้าใจในบทบาทและสิทธิของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารมหาวิทยาลัย
(ร้อยละ 21.6) และเมื่อนับความเป็นปัญหาโดยรวมแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ
69.5-84.7) มีปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านสุขภาพ จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านสุขภาพ	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
1. จัดตรวจสุขภาพนักศึกษาทุกปีการศึกษา						
ปีการศึกษา	139	38.5	184	51.0	38	10.5
2. จัดแพทย์และพยาบาลประจำหน่วยบริการสุขภาพนอกเวลาราชการ						
เวลาราชการ	164	45.4	174	48.2	23	6.4
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย						
สุขภาพอนามัย	92	25.5	215	59.5	54	15.0

จากตารางที่ 14 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านสุขภาพในเรื่องจัดแพทย์และพยาบาลประจำหน่วยบริการสุขภาพนอกเวลาราชการ มีความต้องการมากคิดเป็นร้อยละ 45.4 และมีความต้องการร้อยละ 48.2 รองลงมา จัดตรวจสุขภาพนักศึกษาทุกปีการศึกษา มีความต้องการมากร้อยละ 38.5 และมีความต้องการร้อยละ 51.0 และให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย มีความต้องการมากร้อยละ 25.5 และมีความต้องการร้อยละ 59.5

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านการเงิน	มีความต้องการมาก มีความต้องการ ไม่มีความต้องการ					
	n		n		n	
	%	%	%	%		
4. จัดกองทุนให้นักศึกษากู้ยืม ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ และ ชำระคืนเมื่อสำเร็จการศึกษา	99	27.4	153	42.4	109	30.2
5. จัดอบรมให้ความรู้พิเศษเสริม เพื่อใช้หารายได้พิเศษ	117	32.4	195	54.0	49	13.6
6. ให้ความรู้ในการใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดและถูกวิธี	47	13.0	175	48.5	139	38.5

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการเงินในเรื่องจัดอบรมให้ความรู้พิเศษเสริมเพื่อใช้หารายได้พิเศษ มีความต้องการมากที่สุด 32.4 และมีความต้องการร้อยละ 54.0 รองลงมา จัดกองทุนให้นักศึกษากู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำและชำระคืนเมื่อสำเร็จการศึกษา มีความต้องการมากที่สุด 27.4 และมีความต้องการร้อยละ 42.4 และให้ความรู้ในการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและถูกวิธี มีความต้องการมากที่สุด 13.0 และมีความต้องการร้อยละ 48.5

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านบุคลิกภาพ	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
7. ให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ	89	24.7	216	59.8	56	15.5
8. จัดให้มีการทดสอบบุคลิกภาพ	84	23.3	212	58.7	65	18.0
9. จัดให้มีโครงการพัฒนาบุคลิกภาพ	90	24.9	215	59.6	56	15.5

จากตารางที่ 16 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านบุคลิกภาพในเรื่อง จัดให้มีโครงการพัฒนาบุคลิกภาพ มีความต้องการมากร้อยละ 24.9 และมีความต้องการร้อยละ 59.6 รองลงมา ให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ มีความต้องการมากร้อยละ 24.7 และมีความต้องการร้อยละ 59.8 และจัดให้มีการทดสอบบุคลิกภาพ มีความต้องการมากร้อยละ 23.3 และมีความต้องการร้อยละ 58.7

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านเพศ จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านเพศ	มีความต้องการมาก มีความต้องการ ไม่มีความต้องการ					
	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อบุคคลที่ตนรัก	63	17.5	186	51.5	112	31.0
11. จัดให้คำปรึกษาและความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและการแต่งงาน	59	16.3	181	50.1	121	33.5

จากตารางที่ 17 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านเพศในเรื่องการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อบุคคลที่ตนรัก มีความต้องการมากร้อยละ 17.5 และมีความต้องการร้อยละ 51.5 และจัดให้คำปรึกษาและความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและการแต่งงาน มีความต้องการมากร้อยละ 16.3 และมีความต้องการร้อยละ 50.1

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านเพื่อนและการเข้าสังคม
จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการเพื่อนและการ เข้าสังคม	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
12. จัดให้มีการแนะนำวิธีการ สร้างมนุษยสัมพันธ์	110	30.5	210	58.2	41	11.4
13. ให้ความรู้และข้อปรับปรุง ตนเองในเรื่องกิจกรรมนันทนาการ และการเข้าสังคม	109	30.2	216	59.8	36	10.0

จากตารางที่ 18 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านเพื่อนและการเข้าสังคมในเรื่องให้ความรู้และข้อปรับปรุงตนเองในเรื่องกิจกรรมนันทนาการและการเข้าสังคมมีความต้องการมากร้อยละ 30.2 และมีความต้องการร้อยละ 59.8 และจัดให้มีการแนะนำวิธีการสร้างมนุษยสัมพันธ์ มีความต้องการมากร้อยละ 30.5 และมีความต้องการร้อยละ 58.2

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านศาสนาและศีลธรรม
จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านศาสนาและ ศีลธรรม	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
14. จัดให้มีการประชุมอบรม และสัมมนานักศึกษาใน เรื่องศาสนากับการดำรง ชีวิตในสังคม	75	20.8	202	56.0	84	23.3
15. จัดให้มีการชมเชยยกย่อง ผู้ที่มีความประพฤติดี	87	24.1	200	55.4	74	20.5

จากตารางที่ 19 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านศาสนาและศีลธรรมในเรื่อง จัดให้มีการชมเชยยกย่องแก่ผู้ที่มีความประพฤติดี มีความต้องการมาก ร้อยละ 24.1 และมีความต้องการร้อยละ 55.4 และจัดให้มีการประชุมอบรมและสัมมนานักศึกษาในเรื่องศาสนากับการดำรงชีวิตในสังคม มีความต้องการมากร้อยละ 20.8 และมีความต้องการร้อยละ 56.0

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านการปรับตัวทางการเรียน จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านการปรับตัว ทางการเรียน	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
16. มีการสอนเสริมสำหรับชั้น ความรู้บางวิชา	129	35.7	191	52.9	41	11.4
17. จัดให้มีการฝึกทักษะในการ อ่าน เขียน และการใช้ ภาษา	132	36.6	184	51.0	45	12.5
18. จัดปฐมนิเทศที่เน้นวิธีการ เรียนในมหาวิทยาลัยที่มี ประสิทธิภาพ	94	26.0	217	60.1	50	13.9

จากตารางที่ 20 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการปรับตัวทางการเรียนในเรื่อง จัดให้มีการฝึกทักษะในการอ่าน เขียน และการใช้ภาษา มีความต้องการมากร้อยละ 36.6 และมีความต้องการร้อยละ 51.0 มีการสอนเสริมสำหรับชั้นความรู้บางวิชา มีความต้องการมากร้อยละ 35.7 และมีความต้องการร้อยละ 52.9 และจัดปฐมนิเทศที่เน้นวิธีการเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ มีความต้องการมากร้อยละ 26.0 และมีความต้องการร้อยละ 60.1

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านหลักสูตรการศึกษา
จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านหลักสูตรการ ศึกษา	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
19. จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาทาง วิชาการของแต่ละภาควิชา เพื่อให้คำแนะนำและชี้แจง เกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน	115	31.9	199	55.1	47	13.0
20. ปรับปรุงหลักสูตรให้สามารถ นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ได้จริง	189	52.4	152	42.1	20	5.5
21. จัดการเรียนในชุมชนหรือ ภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่ง จะทำให้ได้รับประสบการณ์ กว้างขวางขึ้น	152	42.1	186	51.5	23	6.4

จากตารางที่ 21 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านหลักสูตรการ
ศึกษาในเรื่อง ปรับปรุงหลักสูตรให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง มีความ
ต้องการมากร้อยละ 52.4 และมีความต้องการร้อยละ 42.1 รองลงมา จัดการเรียนใน
ชุมชนหรือภายนอกมหาวิทยาลัย มีความต้องการมากร้อยละ 42.1 และมีความต้องการ
ร้อยละ 51.5 และจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของแต่ละภาควิชา เพื่อให้คำ
แนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน มีความต้องการมากร้อยละ 31.9 และมี
ความต้องการร้อยละ 55.1

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านการสอนและความสัมพันธ์
กับอาจารย์ จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านการสอนและ ความสัมพันธ์กับอาจารย์	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
22. ส่งเสริมประสิทธิภาพการ สอนของอาจารย์	171	47.4	173	47.9	17	4.7
23. สนับสนุนอาจารย์ใช้สื่อ ทัศนูปกรณ์ในการสอนมากขึ้น	143	39.6	190	52.6	28	7.8
24. ให้ผู้บริหารและอาจารย์เข้า ร่วมกิจกรรมนักศึกษามากขึ้น	116	32.1	203	56.2	42	11.6

จากตารางที่ 22 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการสอนและ
ความสัมพันธ์กับอาจารย์ในเรื่อง ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ มีความ
ต้องการมากร้อยละ 47.4 และมีความต้องการร้อยละ 47.9 รองลงมา สนับสนุนอาจารย์
ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนมากขึ้น มีความต้องการมากร้อยละ 39.6 และมีความต้องการ
ร้อยละ 52.6 และให้ผู้บริหารและอาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากขึ้น มีความ
ต้องการมากร้อยละ 32.1 และมีความต้องการร้อยละ 56.2

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาจำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านกิจกรรม นักศึกษา	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
25. จัดอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ที่สนใจและมีเวลาให้เต็มที่	114	31.6	203	56.2	44	12.2
26. จัดอุปกรณ์กีฬาให้นักศึกษา สามารถยืมได้มากขึ้น	136	37.7	191	52.9	34	9.4
27. สนับสนุนเงินแก่ชมรมต่างๆ มากขึ้น	122	33.8	185	51.2	54	15.0

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาในเรื่อง จัดอุปกรณ์กีฬาให้นักศึกษาสามารถยืมได้มากขึ้น มีความต้องการมากร้อยละ 37.7 และมีความต้องการร้อยละ 52.9 รองลงมา สนับสนุนเงินเข้าชมรมต่างๆมากขึ้น มีความต้องการมากร้อยละ 33.8 และมีความต้องการร้อยละ 51.2 และจัดอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่สนใจและมีเวลาให้เต็มที่ มีความต้องการมากร้อยละ 31.6 และมีความต้องการร้อยละ 56.2

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านหอพักและบรรยากาศ
ต่างๆไป จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านหอพักและ บรรยากาศต่างๆไป	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
28. จัดให้มีกิจกรรมทางวิชาการ สม่ำเสมอตลอดปี	123	34.1	207	57.3	31	8.6
29. ขยายเวลาเปิดทำการของ หอสมุดกลางจนถึง 20.00 น. ทุกวัน	200	55.4	128	35.5	33	9.1
30. ปรับปรุงและกวาดชั้นใน เรื่อง การรักษาความปลอดภัย	235	65.1	110	30.5	16	4.4
31. กวาดชั้นให้นักศึกษาที่พักหอพัก มหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติตาม ระเบียบของหอพัก	174	48.2	138	38.2	49	13.6
32. ปรับปรุงโรงอาหารให้ถูก สุขลักษณะ	242	67.0	103	28.6	16	4.4

จากตารางที่ 24 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านหอพักและ
บรรยากาศต่างๆไป โดยมีความต้องการมากในเรื่องปรับปรุงโรงอาหารให้ถูกสุขลักษณะ
ร้อยละ 67.0 รองลงมาปรับปรุงกวาดชั้นในเรื่องการรักษาความปลอดภัยร้อยละ 65.1
ขยายเวลาเปิดทำการของหอสมุดกลางจนถึง 20.00 น. ทุกวันร้อยละ 55.4 กวาดชั้นให้
นักศึกษาที่พักหอพักมหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติตามระเบียบของหอพัก ร้อยละ 48.2 และจัดให้มี
กิจกรรมทางวิชาการสม่ำเสมอตลอดปีร้อยละ 34.1

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับความต้องการ

ความต้องการด้านการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัย	มีความต้องการมาก		มีความต้องการ		ไม่มีความต้องการ	
	n	%	n	%	n	%
33. ให้ความรู้ความเข้าใจใน ระบบบริหารและการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัย	127	35.2	198	54.8	36	10.0
34. จัดให้มีการสัมมนาปัญหาการ บริการนักศึกษาระหว่าง องค์การนักศึกษากับหัวหน้า หน่วยงานที่ให้บริการ นักศึกษา	114	31.6	204	56.5	43	11.9
35. จัดให้มีระเบียบการหาเสียง ในการเลือกอธิการบดีที่ เหมาะสม	155	42.9	170	47.1	36	10.0

จากตารางที่ 25 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยในเรื่อง จัดให้มีระเบียบการหาเสียงในการเลือกอธิการบดีที่เหมาะสม มีความต้องการมากร้อยละ 42.9 และมีความต้องการร้อยละ 47.1 รองลงมา ให้ความรู้ความเข้าใจในระบบบริหารและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มีความต้องการมากร้อยละ 35.2 และมีความต้องการร้อยละ 54.8 และจัดให้มีการสัมมนาปัญหาการบริการนักศึกษาระหว่างองค์การนักศึกษากับหัวหน้าหน่วยงานที่ให้บริการนักศึกษา มีความต้องการมากร้อยละ 31.6 และมีความต้องการร้อยละ 56.5

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนปัญหาด้านสุขภาพระหว่าง
เพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	11.311	1	11.311	15.447*	0.000
ระดับชั้นปี	0.554	3	0.185	0.252	0.860
สาขาวิชา	3.126	3	1.042	1.423	0.236
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	0.511	3	0.170	0.232	0.874
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	1.936	3	0.645	0.881	0.451
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	7.348	9	0.816	1.115	0.351
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	4.728	9	0.525	0.717	0.693
ความคลาดเคลื่อน	240.920	329	0.732		
รวม	269.811	360	0.749		

* $P < .05$

จากตารางที่ 26 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสุขภาพ ($\bar{X} = 3.84$) มากกว่านักศึกษาชาย ($\bar{X} = 3.49$) ส่วนนักศึกษาต่างระดับชั้นปีและนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีปัญหาด้านสุขภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านการเงิน ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	7.752	1	7.752	5.180*	0.023
ระดับชั้นปี	5.406	3	1.802	1.204	0.308
สาขาวิชา	1.239	3	0.413	0.276	0.843
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	8.221	3	2.740	1.831	0.141
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	5.963	3	1.988	1.328	0.265
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	18.097	9	2.011	1.344	0.213
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	22.235	9	2.471	1.651	0.100
ความคลาดเคลื่อน	492.388	329	1.497		
รวม	568.502	360	1.579		

* $P < .05$

จากตารางที่ 27 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเงิน ($\bar{X} = 4.51$) มากกว่านักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 4.18$) ส่วนนักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านการเงินอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านบุคลิกภาพ ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	45.857	1	45.857	17.857*	0.000
ระดับชั้นปี	28.298	3	9.433	3.673*	0.013
สาขาวิชา	15.419	3	5.140	2.001	0.114
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	14.345	3	4.782	1.862	0.136
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	13.104	3	4.362	1.701	0.167
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	33.786	9	3.754	1.462	0.161
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	14.392	9	1.599	0.623	0.778
ความคลาดเคลื่อน	844.893	329	2.568		
รวม	1009.354	360	2.804		

* $P < .05$

จากตารางที่ 28 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 5.94$) มากกว่านักศึกษาชาย ($\bar{X} = 5.18$) และนักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 29 ส่วนนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านบุคลิกภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 29 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนปัญหาด้าน
บุคลิกภาพของนักศึกษาต่างชั้นปี โดยวิธีของตันตัน

ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
คะแนนเฉลี่ย	5.57	6.05	5.42	5.19
ชั้นปีที่ 1	-	-0.48	0.15	0.38
ชั้นปีที่ 2		-	0.63*	0.86*
ชั้นปีที่ 3			-	0.23
ชั้นปีที่ 4				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 29 พบว่า ปัญหาด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แตกต่างจาก
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มี
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านเพศ ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	6.548	1	6.548	2.161	0.143
ระดับชั้นปี	23.232	3	7.744	2.555	0.055
สาขาวิชา	10.453	3	3.484	1.150	0.329
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	15.966	3	5.322	1.756	0.155
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	12.959	3	4.320	1.425	0.235
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	23.377	9	2.597	0.857	0.564
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	24.044	9	2.597	0.882	0.542
ความคลาดเคลื่อน	997.031	329	3.030		
รวม	1109.157	360	3.081		

จากตารางที่ 30 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีปัญหาด้านเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	0.160	1	0.160	0.100	0.752
ระดับชั้นปี	13.112	3	4.371	2.728*	0.044
สาขาวิชา	9.606	3	3.202	1.999	0.114
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	4.959	3	1.653	1.032	0.379
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	2.460	3	0.820	0.512	0.674
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	26.492	9	2.944	1.837	0.061
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	18.141	9	2.016	1.258	0.259
ความคลาดเคลื่อน	527.082	329	1.602		
รวม	598.944	360			

* $P < .05$

จากตารางที่ 31 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาด้านเพศและการเข้าสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดังก์น (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 32 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 32 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ของนักศึกษาต่างชั้นปีโดยวิธีของคันทัน

ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
คะแนนเฉลี่ย	4.81	4.42	4.57	4.33
ชั้นปีที่ 1	-	0.39	0.23	0.48*
ชั้นปีที่ 2		-	-0.15	0.09
ชั้นปีที่ 3			-	0.24
ชั้นปีที่ 4				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 32 พบว่าปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรม
ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	12.373	1	12.373	5.074*	0.025
ระดับชั้นปี	21.162	3	7.054	2.893*	0.035
สาขาวิชา	15.089	3	5.030	2.063	0.105
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	4.048	3	1.349	0.553	0.646
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	0.674	3	0.225	0.092	0.964
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	29.739	9	3.304	1.355	0.208
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ชั้นปี x สาขาวิชา	18.408	9	2.045	0.839	0.581
ความคลาดเคลื่อน	802.283	329	2.439		
รวม	906.232	360	2.517		

* $P < .05$

จากตารางที่ 33 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรม ($\bar{X} = 5.36$) มากกว่านักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 4.98$) และนักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของตันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 34 ส่วนนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 34 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรม
ของนักศึกษาต่างชั้นปี โดยวิธีของคันทัน

ชั้นปี	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
คะแนนเฉลี่ย	5.27	5.50	5.19	4.91
ชั้นปี 1	-	-0.23	0.08	0.36
ชั้นปี 2		-	0.31	0.59*
ชั้นปี 3			-	0.28
ชั้นปี 4				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 34 พบว่าปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มี
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	2.560	1	2.560	0.716	0.398
ระดับชั้นปี	22.197	3	7.399	2.068	0.104
สาขาวิชา	3.897	3	1.299	0.363	0.780
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	13.418	3	4.473	1.250	0.292
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	30.436	3	10.145	2.836*	0.038
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	9.391	9	1.043	0.292	0.977
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	8.604	9	0.956	0.267	0.983
ความคลาดเคลื่อน	1177.029	329	3.578		
รวม	1272	360	3.534		

* $P < .05$

จากตารางที่ 35 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างเพศและสาขาวิชา

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษา
ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	7.144	1	7.144	1.894	0.170
ระดับชั้นปี	7.965	3	2.655	0.704	0.550
สาขาวิชา	329.341	3	109.780	29.107*	0.000
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	33.125	3	11.042	2.928*	0.034
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	8.395	3	2.798	0.742	0.528
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	217.967	9	24.219	6.421*	0.000
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	30.712	9	3.412	0.905	0.521
ความคลาดเคลื่อน	1240.848	329	3.772		
รวม	1863.504	360	5.176		

* $P < .05$

จากตารางที่ 36 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง และนักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาต่างสาขามีปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 37 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างเพศ และระดับชั้นปี และระดับชั้นปี และสาขาวิชา

ตารางที่ 37 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนปัญหาด้าน
หลักสูตรการศึกษานักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของตันคัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	7.82	6.30	5.42	5.45
มนุษยศาสตร์ฯ	-	1.52*	2.40*	2.37*
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	0.88*	0.85*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	-0.04
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 37 พบว่าปัญหาด้านหลักสูตรการศึกษานักศึกษาสาขา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ นักศึกษา
สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและนักศึกษสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษสาขา
วิทยาศาสตร์กายภาพแตกต่างจากนักศึกษสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและนักศึกษสาขา
วิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษสาขามนุษยศาสตร์และสังคม
ศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขาวิชาอื่นๆ และนักศึกษสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีคะแนน
เฉลี่ยรองลงมา และสูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กันระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	10.714	1	10.714	3.015	0.083
ระดับชั้นปี	27.017	3	9.006	2.534	0.057
สาขาวิชา	126.475	3	42.158	11.863*	0.000
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	20.735	3	6.912	1.945	0.122
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	9.117	3	3.039	0.855	0.465
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	55.024	9	6.114	1.720	0.083
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	35.885	9	3.987	1.122	0.346
ความคลาดเคลื่อน	1169.224	329	3.554		
รวม	1447.799	360	4.022		

* $P < .05$

จากตารางที่ 38 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง และนักศึกษาต่างระดับชั้นปี มีปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 39 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 39 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของดันทัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	7.08	6.03	6.08	5.51
มนุษยศาสตร์ฯ	-	1.05*	1.00*	1.57*
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	-0.05	0.52*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.57
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 39 พบว่า ปัญหาด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ของนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาวิทยาศาสตร์กายภาพแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขาวิชาอื่นๆ และสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา และสูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา
ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	8.298	1	8.298	5.113*	0.024
ระดับชั้นปี	4.094	3	1.365	0.841	0.472
สาขาวิชา	23.661	3	7.887	4.859*	0.003
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	0.183	3	0.061	0.038	0.990
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	0.541	3	0.180	0.111	0.954
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	34.005	9	3.778	2.328*	0.015
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	15.234	9	1.693	1.043	0.405
ความคลาดเคลื่อน	534.005	329	1.623		
รวม	620.814	360	1.724		

* $P < .05$

จากตารางที่ 40 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.31$) มากกว่านักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 4.08$) ส่วนนักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ นักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของตันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 41 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างระดับชั้นปีและสาขาวิชา

ตารางที่ 41 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา
ของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของคันทัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	4.59	4.25	3.92	4.04
มนุษยศาสตร์ฯ	-	0.34	0.67*	0.55*
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	0.33	0.21
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	-0.12
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 41 พบว่าปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ชีวภาพและนักศึกษาสาย
วิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์และสังคม
ศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขาวิชาอื่นๆ

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศ
ที่ทั่วไป ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	20.436	1	20.436	5.049*	0.025
ระดับชั้นปี	11.910	3	3.970	0.981	0.402
สาขาวิชา	76.682	3	25.561	6.315*	0.000
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	4.717	3	1.572	0.388	0.761
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	41.959	3	13.986	3.455*	0.017
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	81.710	9	9.079	2.243*	0.019
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	12.899	9	1.433	0.354	0.956
ความคลาดเคลื่อน	1331.687	329	4.048		
รวม	1585.199	360	4.403		

* $P < .05$

จากตารางที่ 42 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ทั่วไป ($\bar{X} = 7.74$) มากกว่านักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 7.27$) แต่นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของคันทัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 43 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปีและสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่ไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างเพศและสาขาวิชา และระดับชั้นปีและสาขาวิชา

ตารางที่ 43 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศ
ที่เข้าไปของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของคันทัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	8.11	7.84	7.13	7.04
มนุษยศาสตร์ฯ	-	0.27	0.98*	1.07*
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	0.71*	0.80*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.09
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 43 พบว่าปัญหาด้านหอพักและบรรยากาศที่เข้าไปของนักศึกษาสาขา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและนักศึกษา
สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพแตกต่างจากนักศึกษา
สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 โดยนักศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขา
วิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ
มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา และสูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	10.746	1	10.746	2.351	0.126
ระดับชั้นปี	70.960	3	23.653	5.175*	0.002
สาขาวิชา	78.560	3	26.187	5.729*	0.001
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	1.055	3	0.352	0.077	0.972
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	22.622	3	7.541	1.650	0.178
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	37.310	9	4.146	0.907	0.519
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	65.829	9	7.314	1.600	0.114
ความคลาดเคลื่อน	1503.708	329	4.571		
รวม	1819.424	360	5.054		

* $P < .05$

จากตารางที่ 44 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาต่างระดับชั้นปีและนักศึกษาต่างสาขามีปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีโตบ้างและสาขาวิชาโตบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 45 และตารางที่ 46 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 45 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาต่างชั้นปี โดยวิธีของคันทัน

ระดับชั้นปี	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
คะแนนเฉลี่ย	8.57	8.91	7.76	8.03
ชั้นปี 1	-	-0.34	0.81*	0.54
ชั้นปี 2		-	1.15*	0.88*
ชั้นปี 3			-	-0.27
ชั้นปี 4				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 45 พบว่า ปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาชั้นปี 1 แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปี 3 และนักศึกษาชั้นปี 2 แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปี 3 และชั้นปี 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปี 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปี 3 และชั้นปี 4 และชั้นปี 1 มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมาและสูงกว่าชั้นปี 3

ตารางที่ 46 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของต้นคั้น

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	8.11	9.05	8.40	7.70
มนุษยศาสตร์ฯ	-	-0.94*	-0.29	0.41
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	0.65	1.35*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.70
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 46 พบว่าปัญหาด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพแตกต่างจากนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตารางที่ 47 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านสุขภาพ
ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	1.969	1	1.969	1.228	0.269
ระดับชั้นปี	6.583	3	2.194	1.369	0.252
สาขาวิชา	8.238	3	2.746	1.713	0.164
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	2.614	3	0.871	0.544	0.653
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	15.037	3	5.012	3.127*	0.026
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	17.412	9	1.935	1.207	0.290
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	18.803	9	2.089	1.303	0.234
ความคลาดเคลื่อน	527.377	329	1.603		
รวม	604.857	360	1.680		

* $P < .05$

จากตารางที่ 47 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านสุขภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาต่อความต้องการด้านสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างเพศและสาขาวิชา

ตารางที่ 48 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านการเงิน ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	5.751	1	5.751	3.922*	0.048
ระดับชั้นปี	2.151	3	0.717	0.489	0.690
สาขาวิชา	10.579	3	3.526	2.045	0.067
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	2.307	3	0.769	0.524	0.666
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	9.275	3	3.092	2.108	0.099
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	21.622	9	2.402	1.638	0.103
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	12.107	9	1.345	0.917	0.510
ความคลาดเคลื่อน	482.468	329	1.466		
รวม	553.181	360	1.537		

* $P < .05$

จากตารางที่ 48 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของความ ต้องการด้านการเงิน ($\bar{X} = 5.74$) มากกว่านักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 5.50$) ส่วนนักศึกษา ต่างระดับชั้นปีและนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อ ความต้องการด้านการเงินอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 49 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านบุคลิกภาพระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	1.757	1	1.757	0.681	0.410
ระดับชั้นปี	4.010	3	1.337	0.518	0.670
สาขาวิชา	6.997	3	2.332	0.903	0.440
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	11.445	3	3.815	1.478	0.220
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	4.371	3	1.457	0.564	0.639
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	20.216	9	2.246	0.870	0.552
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	29.054	9	3.228	1.250	0.263
ความคลาดเคลื่อน	849.414	329	2.582		
รวม	936.235	360	2.601		

* $P < .05$

จากตารางที่ 49 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านบุคลิกภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 50 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านเพศระหว่าง
เพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	0.845	1	0.845	0.674	0.412
ระดับชั้นปี	3.659	3	1.220	0.972	0.406
สาขาวิชา	1.951	3	0.650	0.519	0.670
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	2.135	3	0.712	0.567	0.637
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	3.044	3	1.015	0.809	0.490
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	27.194	9	3.022	2.409*	0.012
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	17.646	9	1.961	1.563	0.125
ความคลาดเคลื่อน	412.600	329	1.254		
รวม	472.427	360	1.312		

* $P < .05$

จากตารางที่ 50 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างระดับชั้นปีและสาขาวิชา

ตารางที่ 51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความถี่การดำเนินงานเพื่อนและการเข้าสังคม ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	1.069	1	1.069	1.007	0.316
ระดับชั้นปี	4.508	3	1.503	1.416	0.238
สาขาวิชา	7.671	3	2.557	2.410	0.067
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	1.380	3	0.460	0.433	0.729
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	1.215	3	0.405	0.382	0.766
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	13.281	9	1.476	1.391	0.191
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	8.292	9	0.921	0.868	0.554
ความคลาดเคลื่อน	349.085	329	1.061		
รวม	388.173	360	1.078		

* $P < .05$

จากตารางที่ 51 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการดำเนินงานเพื่อนและการเข้าสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการดำเนินงานเพื่อนและการเข้าสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 52 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านศาสนาและศีลธรรม ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	0.436	1	0.436	0.423	0.516
ระดับชั้นปี	3.132	3	1.044	1.012	0.387
สาขาวิชา	1.342	3	0.447	0.434	0.729
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	0.516	3	0.172	0.167	0.919
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	1.816	3	0.605	0.587	0.624
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	21.014	9	2.335	2.264*	0.018
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	10.277	9	1.142	1.107	0.357
ความคลาดเคลื่อน	339.277	329	1.031		
รวม	382.067	360	1.061		

* $P < .05$

จากตารางที่ 52 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านศาสนาและศีลธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านศาสนาและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชา

ตารางที่ 53 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านการปรับตัวทางการเรียน ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	3.358	1	3.358	1.986	0.160
ระดับชั้นปี	7.567	3	2.522	1.492	0.217
สาขาวิชา	7.238	3	2.413	1.427	0.235
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	1.624	3	0.875	0.517	0.671
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	9.887	3	3.296	1.950	0.121
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	27.860	9	3.096	1.831	0.062
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	7.376	9	0.820	0.485	0.885
ความคลาดเคลื่อน	556.180	329	1.691		
รวม	627.376	360	1.743		

จากตารางที่ 53 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านการปรับตัวทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านการปรับตัวทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 54 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านหลักสูตร การศึกษา ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	0.161	1	0.161	0.132	0.717
ระดับชั้นปี	6.997	3	2.132	1.747	0.157
สาขาวิชา	28.792	3	9.597	7.862*	0.000
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	6.157	3	2.052	1.681	0.171
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	9.038	3	3.013	2.468	0.062
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	28.973	9	3.219	2.637*	0.006
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	11.483	9	1.276	1.045	0.404
ความคลาดเคลื่อน	401.608	329	1.221		
รวม	504.395	360	1.401		

* $P < .05$

จากตารางที่ 54 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง และนักศึกษาต่างระดับชั้นปี มีความต้องการด้านหลักสูตรการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ นักศึกษาต่างสาขามีความต้องการด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใบบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของคันคั้น (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 55 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านหลักสูตรการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างระดับชั้นปีและสาขาวิชา

ตารางที่ 55 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการด้านหลักสูตรการศึกษา ของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของคันทัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	5.22	5.87	6.10	5.49
มนุษยศาสตร์ฯ	-	-0.65*	-0.88*	-0.27
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	-0.23	0.38*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.61*
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 55 พบว่า ความต้องการด้านหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ แตกต่างจากสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตารางที่ 56 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	2.681	1	2.681	1.899	0.169
ระดับชั้นปี	5.079	3	1.693	1.199	0.310
สาขาวิชา	23.799	3	7.933	5.619*	0.001
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	0.393	3	0.131	0.093	0.964
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	4.038	3	1.346	0.953	0.415
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	25.658	9	2.851	2.019*	0.037
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	9.329	9	1.037	0.734	0.678
ความคลาดเคลื่อน	464.480	329	1.412		
รวม	545.054	360	1.514		

* $P < .05$

จากตารางที่ 56 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง และนักศึกษาต่างระดับชั้นปี มีความต้องการด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาต่างสาขาวิชามีความต้องการด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 57 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชา

ตารางที่ 57 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการด้านการสอน และความสัมพันธ์กับอาจารย์ ของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของคันทัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ ^๑	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	5.23	5.93	6.11	5.65
มนุษยศาสตร์ ^๑	-	-0.70*	-0.88*	-0.42*
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	-0.18	0.28
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.46*
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 57 พบว่าความต้องการด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ ของนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แตกต่างจากนักศึกษาสายวิชาอื่นๆ และ นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ชีวภาพแตกต่างจากสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 โดยนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสาขา วิชาอื่นๆ และนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ชีวภาพมีคะแนนสูงกว่าสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านกิจกรรม
นักศึกษา ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	1.656	1	1.656	0.909	0.341
ระดับชั้นปี	8.761	3	2.920	1.603	0.188
สาขาวิชา	26.218	3	8.739	4.798*	0.003
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	3.513	3	1.171	0.643	0.588
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	6.771	3	2.257	1.239	0.296
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	24.896	9	2.766	1.519	0.140
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	23.250	9	2.583	1.418	0.179
ความคลาดเคลื่อน	599.293	329	1.822		
รวม	706.311	360	1.962		

* $P < .05$

จากตารางที่ 58 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง และนักศึกษาต่างระดับชั้นปี มีความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาต่างสาขามีความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใบบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 59 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 59 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการด้านกิจกรรม
นักศึกษา ของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของต้นคั้น

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์		
		กายภาพ	ชีวภาพ	สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	5.32	5.87	6.21	5.50
มนุษยศาสตร์ฯ	-	-0.55*	-0.89*	-0.18
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	-0.34	0.37*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.71*
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 59 พบว่าความต้องการด้านกิจกรรมนักศึกษานักศึกษาสาขา
วิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ แตกต่างจากสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษสาขา
วิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์
สุขภาพและสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความถี่การด้านหอพักและบรรยากาศทั่วไป ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	11.709	1	11.709	5.297	0.022
ระดับชั้นปี	10.938	3	3.646	1.649	0.178
สาขาวิชา	4.236	3	1.412	0.639	0.591
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	1.757	3	0.919	0.416	0.742
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	19.259	3	6.420	2.904*	0.035
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	31.951	9	3.550	1.606	0.112
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	17.877	9	1.986	0.899	0.527
ความคลาดเคลื่อน	727.246	329	2.210		
รวม	839.699	360	2.332		

* $P < .05$

จากตารางที่ 60 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาต่างระดับชั้นปี และนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีความต้องการด้านหอพักและบรรยากาศทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านหอพักและบรรยากาศทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างเพศและสาขาวิชา

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความต้องการด้านการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัย ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
เพศ	10.625	1	10.625	5.608*	0.018
ระดับชั้นปี	12.337	3	4.112	2.171	0.091
สาขาวิชา	19.350	3	6.450	3.405*	0.018
ปฏิสัมพันธ์เพศ x ระดับชั้นปี	0.640	3	0.213	0.113	0.953
ปฏิสัมพันธ์เพศ x สาขาวิชา	3.779	3	1.260	0.665	0.574
ปฏิสัมพันธ์ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	27.917	9	3.102	1.637	0.104
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้นปี x สาขาวิชา	27.183	9	3.020	1.594	0.116
ความคลาดเคลื่อน	623.296	329	1.895		
รวม	740.534	360	2.057		

* $P < .05$

จากตารางที่ 61 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 6.12$) มากกว่านักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 5.60$) ส่วนนักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาต่างสาขาวิชามีความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาใ้ค้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยวิธีของดันคัน (Duncan) ดังปรากฏในตารางที่ 62 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ต่อความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 62 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการด้านการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาต่างสาขาวิชา โดยวิธีของดันคัน

สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ
คะแนนเฉลี่ย	5.46	6.26	6.11	5.73
มนุษยศาสตร์ฯ	-	-0.80*	-0.65*	-0.27
วิทยาศาสตร์กายภาพ		-	0.15	0.53*
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ			-	0.38
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				-

* $P < .05$

จากตารางที่ 62 พบว่าความต้องการด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยของ
นักศึกษาสาขาศาสตร์วิทยาศาสตร์กายภาพแตกต่างจากสาขาศาสตร์สุขภาพและสาขา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาสาขาศาสตร์ชีวภาพแตกต่างจากสาขา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาศาสตร์
กายภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสาขาศาสตร์สุขภาพ และสาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ และสาขาศาสตร์ชีวภาพมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา และสูงกว่าสาขา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตารางที่ 63 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาของนักศึกษาและความต้องการของ
นักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและ ความต้องการ
สุขภาพ	0.13
การเงิน	0.35**
บุคลิกภาพ	0.15*
เพศ	0.26**
เพื่อนและการเข้าสังคม	0.22**
ศาสนาและศีลธรรม	0.05
การปรับตัวทางการเรียน	0.30**
หลักสูตรการศึกษา	0.03
การสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์	0.07
กิจกรรมนักศึกษา	0.07
หอพักและบรรยากาศทั่วไป	0.46**
การบริหารงานของมหาวิทยาลัย	0.49**

* $P < .05$

** $P < .01$

จากตารางที่ 63 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการในแต่ละด้าน พบว่าปัญหาและความต้องการที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางและสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ($r = 0.49$) และด้านหอพักและบรรยากาศทั่วไป ($r = 0.46$) ส่วนที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการเงิน ($r = 0.35$) ด้านการปรับตัวทางการเรียน ($r = 0.30$) ด้านเพศ ($r = 0.26$) และด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ($r = 0.22$) สำหรับปัญหาและความต้องการด้านบุคลิกภาพสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.15$) นอกจากนั้นมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากและไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ